

skal gjøre den Forandring at overføre den til Indtægtsstat. Men det forekommer mig, at det ligger i en Formue- og Leilighedsstats Væsen, at den kun bliver at svare eengang af den samme Mand og af den samme Formue, og jeg maa derfor erklære mig enig i Lovudkastets § 3 og altsaa uenig med de ærede Rigsdagsmænd, som have udtalt sig imod denne Paragraph, ligesom jeg ogsaa maa være uenig i §§ 4 og 5, hvori det forekommer mig, at denne Grundanskuelse er fravegen. Den ærede Rigsdagsmænd for Hølbek Units 5te Valgkreds (N. Jensen) gav en vistnok sindrigh Anviisning paa, hvorledes en Mand kunde komme til at slippe for at betale Afgift paa to Steder efter § 4, men selv denne Anviisning troer jeg ikke vil slaae til, naar den vedkommende Mand havde sine Eiendomme eller sin Værdi ikke paa eet Sted, men paa forskjellige Steder; thi det vilde dog være en Umulighed for ham at kunne boe paa disse flere Steder paa samme Tid. § 5 er, saavidt jeg mindes, ikke omtalt af nogen af Thingets Medlemmer. I og for sig skal jeg erkjende, at det kan være fuldkommen i sin Orden, at en Person kommer til at bidrage Noget til den Communes Udgifter, hvori han i længere Tid har Ophold, men det forekommer mig, at Følgen deraf maatte være den, at han saa blev fri for at udrede en tilsvarende Deel i den Commune, som han har forladt; thi ellers kommer Personen til at udrede Bidrag paa samme Tid paa to forskjellige Steder, og det troer jeg ikke er rigtigt. Det er overhovedet en Ulempe, forekommer det mig, som man følger paa flere Steder i denne Sag, at man kun giver Regler for Beskatningsforholdene i Kjøbenhavn; men indirecte kommer til at røre ved disse Forholds Ordning ogsaa udenfor Kjøbenhavn. Med Hensyn til § 9 maa jeg tilstaa, at Reglen uagtet den høitærede Indenrigsministers nærmere Forklaring desangaaende dog ikke er mig ganske tydelig. Naar det hedder, at der skal fastsættes for 3 Aar ad Gangen en Række, som angiver den efter Reglen i § 2 udfundne Nettoindtægt, saa seer jeg egentlig ikke, at § 2 giver Regler for, hvorledes en Skatteindtægt skal udfindes, dersom det ikke skulde være Meningen, at man fra Indtægten skulde drage ogsaa de Udgifts-

beløb, eller hvad man skal kalde det, hvortil Skattebyernes Forpligtelse, som Familieforsørger eller som Gjeltdsbunden maa kunne anslaaes; dersom det er Meningen, hvilket jeg troer, saa forekommer det mig dog, at Udtrykkene i § 9 kunne trænge til nogen nærmere Bestemmelse.

**Alberti:** Den Hensigt, hvori den Kjøbenhavnske Næringsstat er bleven til, og hvorfor den nu har bestaaet i det Mindste siden 1812, gjør, at jeg troer, at man kan betegne den som et nødvendigt Dube. Næringsstatens Hensigt er kun den at supplere, at give det nødvendige Tilflugt til Kjøbenhavns Communes Udgifter; men de senere Aars Forhandlinger oplyse jo, at man fra alle Sider er utilfreds med denne Næringsstat, og at man finder, den er uhensigtsmæssig. Jeg vil nu haabe, at den ærede Indenrigsminister vil være saa heldig at bringe den aldeles ud af Verden for Kjøbenhavns Vedkommende, hvorved dog ingenlunde den Reform, som er ønskelig, vil være opnaaet i det Kjøbenhavnske Skattevæsen. Jeg troer, at det Kjøbenhavnske Communalvæsen staar navnlig i Henseende til Beskatningen overordentlig langt tilbage fra det Standpunkt, som det burde indtage, baade med Hensyn til Kjøbenhavns Stilling som Hovedstad og med Hensyn til den overordentlige Intelligents og Indsigt, som antages at være tilstede i dens Borgerrepræsentantskab; men det gaaer der maaskee som saa ofte, at Intelligents og Indsigt ikke ere istand til at bringe praktiske Reforme tilveie, og dette er formodentlig — saaledes forklarer jeg som Kjøbenhavns Borger mig det — Aarsagen til, at man ikke seer denne udmærkede Forsamling, Kjøbenhavns Borgerrepræsentation, fremkomme med praktiske Forslag. Det er meget almindeligt antaget, at Beskatningsvæsenet i Kjøbenhavn gaaer ud fra den Grundsætning, at Grundeidendommene skulle bære en stor Deel af de communale Byrder, som man ellers faaer directe ved Paalæg efter Formue og Leilighed, og naar dette er Tilfældet, saa troer jeg, at deri ligger en Betragtning, som gjør en nøiere Undersøgelse af den hele Beskatning nødvendig. Det er en Kjendsgjerning, at en stor Deel af